

Próg Nadziei

Natalia Kukulska

Skąd to miasto znam tak dobrze
Skąd tych ludzi znam
Nie pytaj mnie nie powiem nic
Miękkie światła aut samotnie
Gasną w piekłach bram
Nie mogą się pod niebo wzbić
Struny ulic wiatr kołysze
Lekko coraz lżej
Opada z nich gorączka dnia
I ten cały zgiełk oddala się
I słyszę go już tylko ja

W nienazwane wchodzę dni
I w lata bez powrotu
I szukam swojej prawdy
Choć czasem myślę że
Od dawna we mnie jest
I nawet nie pamiętam
Czy przepłynęłam już
Błękitne morze łez

Czasem boję się nadziei
Chociaż wierzę w nią
Zostaje mi mój dobry Bóg
Lecz tej nocy już naprawdę chcę
Nadziei tej przekroczyć próg

W nienazwane wchodzę dni
I w lata bez powrotu
I szukam swojej prawdy
Choć czasem myślę że
Od dawna we mnie jest
I nawet nie pamiętam
Czy przepłynęłam już
Błękitne morze łez

Gdzieś dalej są łąki nieba
Moje życie i nadziei próg
Gdzieś jestem i już mnie nie ma
Tonę razem z nocą w pocałunkach snu